

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **V., a.s.**, so sídlom v B., pobočka N., proti povinnej **S. spol. s r.o.**, D.(predtým D. s.r.o., P.), **o vymożenie 374,39 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 15 Er 257/2004, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. G. S., Exekútorový úrad K., proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 10. novembra 2009 sp.zn. 4 CoE 143/2009, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie súdneho exekútora **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prievidza uznesením zo 4. septembra 2009 č.k. 15 Er 257/2004-31 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekučné konanie zastavil. Oprávnenej uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 24,74 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. O zastavení exekúcie rozhodol podľa § 57 ods. 1 písm.g/ v spojení s § 58 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov. Rozhodnutie o trovách exekúcie odôvodnil podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku s poukazom na to, že dôvodom zániku povinnej bolo zamietnutie návrhu na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku dlžníka a následne došlo k výmazu spoločnosti z obchodného registra, čo odôvodňuje skutočnosť, že majetok povinnej by nepostačoval ani na úhradu trov exekúcie. Súdnemu exekútorovi priznal trovy exekúcie podľa vyhlášky č. 288/1995 Z.z. za jednu hodinu exekučnej činnosti po 6,64 € (§ 14 ods. 2 cit. vyhlášky – preštudovanie náležitostí návrhu), ďalej paušálnu odmenu za tri úkony exekučnej činnosti po 3,32 € (§ 15 cit. vyhlášky – získanie poverenia, doručenie upovedomenia o začatí exekúcie, ďalšie zisťovanie majetku povinnej), 19 % DPH z odmeny vo výške 3,15 €, hotové výdavky vo výške 4,73 € (poštovné, papier, obálky, rýchloviazač),

19 % DPH z hotových výdavkov vo výške 0,26 €, čo spolu predstavuje 24,74 €. Súdnemu exekútorovi nepriznal odmenu za uplatnené úkony – návrh na zastavenie exekúcie, vyhotovenie vyúčtovania trov exekúcie, nakoľko tieto predstavujú administratívne práce vykonávané v súvislosti s exekučnou činnosťou. Taktiež súdnemu exekútorovi nepriznal uplatnenú odmenu vo výške 6,64 € za žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, upovedomenie o začatí exekúcie, výzvu povinnej na vyhlásenie o majetku, keď za tieto úkony mu priznal paušálnu odmenu po 3,32 €. Konštatoval, že ide o úkony, ktoré sú v zmysle § 15 ods. 1 cit. vyhlášky odmeňované iba paušálnou sumou a nepatrí za ne i účtovaná hodinová odmena.

Krajský súd v Trenčíne na odvolanie súdneho exekútora uznesením z 10. novembra 2009 sp.zn. 4 CoE 143/2009 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách exekúcie. Mal za to, že pokiaľ súdny exekútor vo svojej špecifikácii uplatnil plnú hodinovú sadzbu za každý jednotlivý úkon vykonaný v predmetnom exekučnom konaní podľa § 14 ods. 1 písm.a/ vyhlášky č. 288/1995 Z.z. v znení platnom do 30. apríla 2008 (ďalej len “vyhláška“), tento postup nezodpovedá logickému a gramatickému výkladu vyhlášky. Ustanovenie § 14 ods. 1 písm.a/ vyhlášky totiž nehovorí o odmene za jednotlivé úkony (ako pri písmene b/), ale o určení odmeny podľa počtu hodín účelne vynaložených na exekúciu, t.j. čas venovaný tomuto exekučnému konaniu ako celku. Vyslovil názor, že pre účely časovej odmeny podľa § 14 ods. 1 písm.a/ vyhlášky jednotlivé úkony exekučnej činnosti vykonané súdnym exekútorom v dňoch 16. októbra 2003 až 29. septembra 2008, nemohli z hľadiska časového trvať toľko hodín, ako ich špecifikoval súdny exekútor (5 hodín). Podľa názoru odvolacieho súdu za jednotlivé úkony exekučnej činnosti špecifikované súdnym exekútorom, tomuto patrí odmena nasledovne : prevzatie návrhu na vykonanie exekúcie a štúdium spisu 15 minút, žiadosť o udelenie poverenia 10 minút, upovedomenie o začatí exekúcie 15 minút, výzva na vyhlásenie o majetku povinnej 10 minút, návrh na zastavenie exekúcie 10 minút, t.j. spolu jedna hodina účelne vynaložená na exekúciu v zmysle § 14 ods. 1 písm.a/ vyhlášky po 6,64 €. Časová špecifikácia jednotlivých úkonov v zmysle tohto ustanovenia vyhlášky je potrebná práve preto, aby bolo možné posúdiť účelnosť času vynaloženého na exekúciu. Pokiaľ ide o priznanie paušálnej odmeny súdom prvého stupňa za tri úkony exekučnej činnosti, odvolací súd sa v tomto smere s právnym názorom súdu prvého stupňa v plnom rozsahu stotožnil a odkázal na odôvodnenie prvostupňového uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie súdny exekútor, navrhol ho zmeniť a priznať mu odmenu pri zastavení exekúcie vo výške 52,38 € spolu s DPH, resp. ho navrhol zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.). Poukázal na to, že každý exekučný prípad, jednotlivé jeho úkony majú na vybavenie inú dobu a to podľa náročnosti celej veci. Nie je teda možné odhadnúť presnú dobu, t.j. počet minút, resp. hodín na ich vybavenie. Je teda nesprávne, aby súd vypočítaval ich časovú špecifikáciu a určoval počet minút potrebných na ich vybavenie. Súd tým, že uvádza počet minút na vybavenie jednotlivých písomností a potom ich sčíta normuje vlastne prácu súdnemu exekútorovi, na čo však oprávnenie nemá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243 ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V prejednávanvej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm.b/ O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) za území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Dovoláním napadnuté uznesenie nielen že nevykazuje znaky rozhodnutí v zmysle ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., ale súčasne je i rozhodnutím, proti ktorému ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. prípustnosť dovolania výslovne vylučuje, keďže ide o uznesenie o trovách konania.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale zaoberal sa i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237, možno dovoláním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Dovolateľ však žiadnu z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. nenamietal a jej existencia v dovolacom konaní nevyšla najavo.

Pokiaľ súdny exekútor svoje dovolanie odôvodil tým, že napadnuté rozhodnutie o trovách exekúcie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vždy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko v danom prípade dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a neboli zistené (ani tvrdené) vady konania uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie súdneho exekútora je neprípustné, preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. septembra 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová